MAXIMUS PLANUDES

PLANUDEAN ANTHOLOGY

BOOK 5

ONLY HEX

WITH RESTART

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

3.0

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

The **RESTRICTED INTERLEAVED LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT requires a license available only at SEAHANDPRESS.COM (LINK).

Notes

Notes

Φθεγγόμενος, χαλκὸν δ' ἐβιάζετο θυάδι λύσσηι,
Planud. Ἔνθεον ἱμείρων ἀνάγειν μέλος. ἐγγύθι δ' αὐτοῦ
Anthol. Μαντιπόλος πάλιν ἄλλος ἔην Φοιβηΐδι δάφνηι
Κοσμηθεὶς **Πολύειδος**. ἀπὸ στομάτων δὲ τινάξαι
Ἤθελε μὲν κελάδημα θεοπρόπον· ἀλλά ἑ τέχνη
Δεσμῶι ἀφωνήτωι κατερήτυεν. Οὐδὲ σὺ μολπῆς
Εὔνασας ἁβρὸν ἔρωτα **Σιμωνίδη**, ἀλλ' ἔτι χορδῆς
Ἱμείρεις, ἱερὴν δὲ λύρην οὐ χερσὶν ἀράσσεις.
Ὤφελεν ὁ πλάσσας σὲ, Σιμωνίδηι, ὤφελε χαλκῶι
Συγκεράσαι μέλος ἡδύ· σὲ δ' ἂν καὶ χαλκὸς ἀναυδὴς
Αἰδόμενος ῥυθμοῖσι λύρης ἀνήχεε μολπήν.
5A.50 Ἦν μὲν **Ἀναξιμένης** νοερὸς σοφὸς, ἐν δὲ μενοινῆι
Δαιμονίης ἐλέλιζε νοήματα ποικίλα βουλῆς.
θεστορίδης δ' ἄρα μάντις ἐΰσκοπος ἵστατο **Κάλχας**,
Οἷα τε θεσπίζων, ἐδόκει δέ τε θέσφατα κεύθεν,
Ἢ στρατὸν οἰκτείρων Ἑλλήνιον, ἢ ἔτι θυμῶι
Δειμαίνων βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.
Δέρκεό μοι σκύμνον πτολιπόρθιον Αἰακιδάων,
Πύρρον Ἀχιλλείδην, ὅσον ἤθελε χερσὶν ἑλίσσειν
Τεύχεα χαλκήεντα, τὰ μή οἱ ὤπασε τέχνη·
Γυμνὸν γάρ μιν ἔτευξεν; ὁ δ' ὑψόσε φαίνετο λεύσσων,
Οἷά περ ἠνεμόεσσαν ἐς Ἴλιον ὄμμα τιταίνων.
Ἧστο δ' **Ἀμυμώνη** ῥοδοδάκτυλος· εἰσοπίσω μὲν
Βόστρυχον ἀκρήδεμνον ἕης συνέεργεν ἐθείρης.
Γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον. ἀναστέλλουσα δ' ὀπωπὰς
L1[O] Εἰνάλιον σκοπίαζε μελαγχαίτην παρακοίτην.
Ἐγγύθι δ' εὐρύστερνος ἐφαίνετο **Κυανοχαίτης**,
Γυμνὸς ἐών; πλόκαμον δὲ καθειμένον εἶχεν ἐθείρης,
Καὶ διερὸν δελφῖνα προΐσχετο, χειρὶ κομίζων
Δῶρα πολυζήλοιο γάμων μνηστήρια κούρης.
Πιερικὴ δὲ μέλισσα, λιγύθροος ἕζετο **Σαπφὼ**
Λεσβιὰς, ἠρεμέουσα· μέλος δ' ἔνυμνον ὑφαίνειν
Σιγαλέαις δοκέεσκεν ἀναψαμένη φρένα Μούσαις.
Φοῖβος δ' εἱστήκει τριποδιλάλος· ἦν δ' ἄρα χαίτης
Εἰσοπίσω σφίγξας ἄδετον πλόκον· ἀλλ' ἐνὶ χαλκῶι
Γυμνὸς ἔην, ὅτι πᾶσιν ἀγειρομένοισιν **Ἀπόλλων**.
Γυμνῶσαι δεδάηκεν ἀληθέα δήνεα μοίρης.
Ἢ ὅτι πᾶσιν ὁμῶς ἀναφαίνεται, ἠέλιος γὰρ
Φοῖβος ἄναξ, καθαρὴν δὲ φέρει τηλεσκόπον αἴγλην,
Ἄγχι δὲ **Κύπρις** ἔλαμπεν. ἔλειβε δὲ νώροπι χαλκῶι
Ἀγλαΐης ῥαθάμιγγας· ἀπὸ στέρνοιο δὲ γυμνὴ
Φαίνετο μὲν, φᾶρος δὲ συνήγαγεν ἄντυγι μηρῶν,
Χρυσείηι πλοκαμῖδας ὑποσφίγξασα καλύπτρηι.
Κλεινιάδην δὲ τέθηπα, περιστίλβοντα νοήσας
Ἀγλαΐηι· χαλκῶι γὰρ ἀνέπλεκε κάλλεος αὐγὴν,
Τοῖος ἐὼν, οἷός περ ἐν Ἀτθίδι, μητέρι μύθων,
Ἀνδράσι Κεκροπίδηισι πολύφρονα μῆτιν ἀγείρων.
Χρύσης δ' αὖ ἱερεὺς πέλας ἵστατο, δεξιτερῆι μὲν
Σκῆπτρον ἀνασχόμενος Φοιβήϊον· ἐν δὲ καρήνωι
Στέμμα φέρων. μεγέθει δὲ κεκασμένος ἔπρεπε μορφῆς,

Οἷά περ ἡρώων ἱερὸν γένος. ὡς δοκέω δὲ,

MAXIMUS PLANUDES

PLANUDEAN ANTHOLOGY

BOOK 5

ONLY HEX

WITH RESTART

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek (xiii CE)
copy text: de Bosch (1795)
typeface: Sea Hand Press 20

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this **PUBLIC DOMAIN TEXT** is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 462 lines 3.0

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

PRINT 2-SIDED: **3 to 8**

5A

Δηΐφοβος μὲν πρῶτος ἐϋγλύπτωι ἐπὶ βωμῶι
Ἵστατο τολμῆεις κεχορυθμένος, ὄβριμος ἥρως
Τοῖος ἐὼν οἷός περ ἐπ' ὀρνυμένωι Μενελάωι
Περθομένων ἤντησεν ἑῶν προπάροιθε μελάθρων.
Ἵστατο δὲ προβιβῶντι πανείκελος· εὖ δ' ἐπὶ κύσμωι
Δόχμιος ἦν μανίηι δὲ κεκυφότα νῶτα, συνέλκων,
Δριμὺ μένος ξυνάγειρεν. ἕλισσε δὲ φέγγος ὀπωπῆς,
Οἷά τε δυσμενέων μερόπων πεφυλαγμένος ὁρμήν.
Λαιῆι μὲν σάκος εὐρὺ προΐσχετο· δεξιτερῆι δὲ
Φάσγανον ὑψόσ' ἄειρεν· ἔμελλε δὲ μαινομένη χεὶρ
Ἀνέρος ἀντιβίοιο κατὰ χροὸς ἆορ ἐλάσσειν·
Ἀλλ' οὐ χαλκὸν ἔθηκε φύσις πειθήμονα λύσσηι,
Κεκροπίδης δ' ἤστραπτε, νοήμονος ἄνθεα πειθοῦς,
Αἰσχίνης λασίης δὲ συνείρυε κύκλα παρειῆς,
Οἷα πολυτροχάλοισιν ἀεθλεύων ἀγορῆσι.
Στεῖντο γὰρ πυκινῆισι μεληδόσιν, ἄγχι δ' ἐκείνου
Ἧεν **Ἀριστοτέλης**, σοφίης πρόμος. ἱστάμενος δὲ
Χεῖρε περιπλέγδην. συνεέργαθεν, οὐδ' ἐνὶ χαλκῶι
Ἀφθόγγωι φρένας εἶχεν ἀεργέας, ἀλλ' ἔτι βουλὴν
Σκεπτομένωι μὲν ἔϊκτο· συνιστάμεναι δὲ παρειαὶ
Ἀνέρος ἀμφιέλισσαν ἐμαντεύοντο μενοινὴν.
Καὶ τροχαλαὶ σήμαινον ἀολλέα μῆτιν ὀπωπαί,
Καὶ Παιανιέων δημηγόρος ἔπρεπε σάλπιγξ,
Ῥήτρης εὐκελάδοιο πατὴρ σοφὸς, ὁ πρὶν Ἀθήναις
Πειθοῦς θελξινόοιο νοήμονα πυρσὸν ἀνάψας.
L1[I] Ἀλλ' οὐκ ἠρεμέων διεφαίνετο, πυκνὰ δὲ βουλὴν
Ἐστρώφα, πυκινὴν γὰρ ἐείδετο μῆτιν ἑλίσσειν,
Οἷα κατ' εὐόπλων τεθοωμένος Ἠμαθιήων,
Ἦ τάχα κεν κοτέων τροχαλὴν ἐφθέγγετο φωνὴν,
Ἄπνοον αὐδήεντα τιθεὶς τύπον. ἀλλά ὁ τέχνη
Χαλκχείης ἐπίδησει ὑπὸ σφρηγῖδι σιωπῆς.
Ἵστατο δ' **Εὐρίποιο** φερώνυμος· ὡς δὲ δοκεύω,
Λάθρη ὑπὸ κραδίην τραγικαῖς ὡμίλεε Μούσαις,
Ἔργα σαοφροσύνης διανεύμενος· ἦν γὰρ ἰδέσθαι
Οἷά τε που θυμέληισιν ἐν Ἀτθίσι θύρσα τινάσσων.
Δάφνη μὲν πλοκαμῖδα Παλαίφατος ἔπρεπε μάντις
Στεφόμενος· δόκεεν δὲ χέειν μαντώδεα φωνήν.
Ἡσίοδος δ' Ἀσκραῖος ὀρειάσιν εἴδετο Μούσαις
Φθεγγόμενος, χαλκὸν δ' ἐβιάζετο θυάδι λύσσηι,
Ἔνθεον ἱμείρων ἀνάγειν μέλος. ἐγγύθι δ' αὐτοῦ
Μαντιπόλος πάλιν ἄλλος ἔην Φοιβηΐδι δάφνηι
Κοσμηθεὶς **Πολύειδος**. ἀπὸ στομάτων δὲ τινάξαι
Ἤθελε μὲν κελάδημα θεοπρόπον· ἀλλά ἑ τέχνη
Δεσμῶι ἀφωνήτωι κατερήτυεν. Οὐδὲ σὺ μολπῆς
Εὔνασας ἁβρὸν ἔρωτα **Σιμωνίδη**, ἀλλ' ἔτι χορδῆς
Ἱμείρεις, ἱερὴν δὲ λύρην οὐ χερσὶν ἀράσσεις.
Planud. Anthol. Ὤφελεν ὁ πλάσσας σέ, Σιμωνίδη, ὤφελε χαλχῶι
Συγκεράσαι μέλος ἡδύ· σὲ δ' ἂν καὶ χαλκὸς ἀναυδὴς
Αἰδόμενος ῥυθμοῖσι λύρης ἀνήχεε μολπήν.
5A. Ἦν μὲν **Ἀναξιμένης** νοερὸς σοφὸς, ἐν δὲ μενοινῆι

Τὸ φῶς ἁμίλλης ἱππικῶν δρομημάτων,
Καὶ πᾶσα τέρψις τοῦ θεάτρου, καὶ τέχνη.
Χεὶρ οἶδε γεννᾶιν τοὺς πάλαι τεθνηκότας.
Ἰουλιανὸς καὶ γὰρ ὡς πάλαι σθένει,
Ἕλκων, μεθέλκων Ῥουσίου τὰς ἡνίας.
Καὶ νῦν γραφεὶς ἑστήκεν ὑψοῦ σὺν δίφρωι,
Τὸ νῦμα χεὶρ μένει δὲ, τὴν νύσσαν δότε,
Ἰουλιανὸς οὗτος ἅρμα Ῥουσίου
Ἔχων ἐνίκα, τοὺς ἐναντίους δρόμωι.
Ἀλλ' εἰ γραφεὺς παρεῖχε καὶ πνοῆς χάριν,
Ἕτοιμός ἐστι καὶ πάλιν διφρηλάτης,
Καὶ πρόσθεν ἐλθεῖν καὶ λαβεῖν καὶ τὸ στέφος. 5B.

Δηΐφοβος μὲν πρῶτος ἐϋγλύπτωι ἐπὶ βωμῶι 5A
Ἵστατο τολμῆεις κεχορυθμένος, ὄβριμος ἥρως
Τοῖος ἐὼν οἷός περ ἐπ' ὀρνυμένωι Μενελάωι
Περθομένων ἤντησεν ἑῶν προπάροιθε μελάθρων.
Ἵστατο δὲ προβιβῶντι πανείκελος· εὖ δ' ἐπὶ κύσμωι
Δόχμιος ἦν μανίηι δὲ κεκυφότα νῶτα, συνέλκων,
Δριμὺ μένος ξυνάγειρεν. ἕλισσε δὲ φέγγος ὀπωπῆς,
Οἷά τε δυσμενέων μερόπων πεφυλαγμένος ὁρμήν.
Λαιῆι μὲν σάκος εὐρὺ προΐσχετο· δεξιτερῆι δὲ
Φάσγανον ὑψόσ' ἄειρεν· ἔμελλε δὲ μαινομένη χεὶρ
Ἀνέρος ἀντιβίοιο κατὰ χροὸς ἆορ ἐλάσσειν·
Ἀλλ' οὐ χαλκὸν ἔθηκε φύσις πειθήμονα λύσσηι,
Κεκροπίδης δ' ἤστραπτε, νοήμονος ἄνθεα πειθοῦς,
Αἰσχίνης λασίης δὲ συνείρυε κύκλα παρειῆς, L1[I]
Οἷα πολυτροχάλοισιν ἀεθλεύων ἀγορῆσι.
Στεῖντο γὰρ πυκινῆισι μεληδόσιν, ἄγχι δ' ἐκείνου
Ἧεν **Ἀριστοτέλης**, σοφίης πρόμος. ἱστάμενος δὲ
Χεῖρε περιπλέγδην. συνεέργαθεν, οὐδ' ἐνὶ χαλκῶι
Ἀφθόγγωι φρένας εἶχεν ἀεργέας, ἀλλ' ἔτι βουλὴν
Σκεπτομένωι μὲν ἔϊκτο· συνιστάμεναι δὲ παρειαὶ
Ἀνέρος ἀμφιέλισσαν ἐμαντεύοντο μενοινὴν.
Καὶ τροχαλαὶ σήμαινον ἀολλέα μῆτιν ὀπωπαί,
Καὶ Παιανιέων δημηγόρος ἔπρεπε σάλπιγξ,
Ῥήτρης εὐκελάδοιο πατὴρ σοφὸς, ὁ πρὶν Ἀθήναις
Πειθοῦς θελξινόοιο νοήμονα πυρσὸν ἀνάψας.
Ἀλλ' οὐκ ἠρεμέων διεφαίνετο, πυκνὰ δὲ βουλὴν
Ἐστρώφα, πυκινὴν γὰρ ἐείδετο μῆτιν ἑλίσσειν,
Οἷα κατ' εὐόπλων τεθοωμένος Ἠμαθιήων,
Ἦ τάχα κεν κοτέων τροχαλὴν ἐφθέγγετο φωνὴν,
Ἄπνοον αὐδήεντα τιθεὶς τύπον. ἀλλά ὁ τέχνη
Χαλκχείης ἐπίδησει ὑπὸ σφρηγῖδι σιωπῆς.
Ἵστατο δ' **Εὐρίποιο** φερώνυμος· ὡς δὲ δοκεύω,
Λάθρη ὑπὸ κραδίην τραγικαῖς ὡμίλεε Μούσαις,
Ἔργα σαοφροσύνης διανεύμενος· ἦν γὰρ ἰδέσθαι
Οἷά τε που θυμέληισιν ἐν Ἀτθίσι θύρσα τινάσσων.
Δάφνη μὲν πλοκαμῖδα Παλαίφατος ἔπρεπε μάντις
Στεφόμενος· δόκεεν δὲ χέειν μαντώδεα φωνήν.
Ἡσίοδος δ' Ἀσκραῖος ὀρειάσιν εἴδετο Μούσαις

Σημαίνων ὅτι δοῦλον ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα Ταύρου
Planud. Εἴρυσεν, ἀρρήκτωι πεπεδημένον ἅμματι νίκης.
Anthol. Κεῖνος ἀνὴρ, ὃς πᾶσιν ἔην Φάος, ὃς βασιλῆος
Ἠγαθέην ἐφύτευσεν Ἀγαστασίοιο γενέθλην.
Τοῦτο δὲ πᾶσιν ἔδειξεν ἐμὸς σκηπτοῦχος ἀμύμων,
Δηώσας σακέεσσιν Ἰσαυρίδος ἔθνεα γαίης.
Ἵστατο δ' ἄλλος Ὅμηρος, ὃν οὐ πρόμον εὐεπιάων
θέσκελον υἷα Μέλητος ἐϋρρείεντος ὀΐω,
Ἀλλ' ὃν θρηϊκίησι παρ' ἠιόσι γείνατο μήτηρ
Μυρὼ κυδαλίμη, Βυζαντίη· ἣν ἔτι παιδνὴν
Ἔτρεφον εὐεπίης ἡρωΐδος ἴδμονα Μοῦσαι.
◆◆ Κεῖνος γὰρ τραγικῆς πινυτὴν ἠσκήσατο τέχνην,
Κοσμήσας ἐπέεσσιν ἑὴν Βυζαντίδα πάτρην.
Καὶ φίλος Αὐσονίοισι λιγύθροος ἔπρεπε κύκνος,
5A. Πνείων εὐεπίης **Βιργίλλιος**, ὅν ποτε Ῥώμης
◆ θυμβριὰς ἄλλον Ὅμηρον ἀνέτρεφε πάτριος ἠχώ.
5B Πέντε καὶ εἴκοσι μοῦνος ἀέθλια, Κωνσταντῖνος
(without Εἰς μίαν ἠριγένειαν ἑλὼν ἤμειψε μὲν ἵππους
epigrams) Ἀντιπάλοις· κείνους δὲ λαβὼν, οὓς πρόσθεν ἐνίκα,
Τοῖς αὐτοῖς πάλιν εἷλε μίαν τε καὶ εἴκοσι νίκας.
Πολλάκι δ' ἀμφοτέρων μερέων ἔρις ἔμπεσε δήμωι,
Τίς μιν ἔχοι· κείνωι δὲ δόσαν κρίσιν ἐκ δύο πέπλων.
Ἐν γῆι κρατήσας παντὸς ἁρματηλάτου
Καλῶς ἐπήρθη καὶ πρὸς αἰθέρα τρέχειν
Πορφύριος, τὸ θαῦμα δήμου Βενέτων.
L2[O] Νικῶν γὰρ οὗτος πάντα γῆς διφρηλάτην
Ἀνεῖσιν ὡς ἂν καὶ σὺν ἡλίωι δράμοι.
Ἴουλον ἀνθῶν πρῶτος οὗτος ἡνίας
Πορφύριος Κάλχαντος εἷλκε Βενέτου.
Ἐκπλήττομαι δὲ πῶς γράφει χεὶρ ἐμπνόους
Τούτου τὶς ἵππους. καὶ γὰρ, ἄν πλήξηι, πάλιν,
Οἶμαι, δραμεῖται, νῖκος εὑρεῖν καὶ πάλιν.
Σκόπει τὸ δρᾶμα μηχανουργοῦ τοῦ δόμου.
Εἰ μὴ γὰρ ἐστέγαστο καρτερᾶι σκέπηι,
Πρὸς οὐρανοὺς ἂν ὦρτο Φαυστῖνος τρέχων,
Ὡς ζῶν σὺν ἵπποις, τὸ κλέος πρὶν Πρασίνων,
Ἆρον στέγος γὰρ, καὶ φθάνει πρὸς αἰθέρα.
Φαυστῖνος οὗτος, ὁ πρὶν ἁρματηλάτης,
Ὃν δῆμος εὑρὼν τοῦ μέρους τῶν Πρασίνων,
Τὴν ἧτταν ἠγνόησε παντελῶς δρόμωι.
Γέρων μὲν ἦν γὰρ, ὡς βλέπεις· τὸ δὲ σθένος,
Ἦν τις νεάζων, οὐδ' ὅλως ἡττώμενος.
Λευκοῦ μεθέλκων ἡνίας Κωνσταντῖνος,
Ἂν μὴ καθεῖρκτο στερρότητι τοῦ δόμου,
Τοὺς τρεῖς ἐνίκα, πρῶτος αἰθέρα φθάνων,
Πνοῆς ἄνευθεν εἶδες αἰθεροδρόμον.
Τέχνη μὲ πείθει τοῦτον ἔμπνοον βλέπειν,
Κονσταντῖνος ἦν, ἀλλὰ τοῖς πάλαι χρόνοις,
Λευκῆς χρόας τέθριππον ἕλκων εὐστρόφως.
Ἀφ' οὗ δὲ τοῦτον ἥρπασε δράκων, ἔδυ

Δαιμονίης ἐλέλιζε νοήματα ποικίλα βουλῆς.
θεστορίδης δ' ἄρα μάντις ἐΰσκοπος ἵστατο **Κάλχας**, Planud.
Οἷα τε θεσπίζων, ἐδόκει δέ τε θέσφατα κεύθεν, Anthol.
Ἢ στρατὸν οἰκτείρων Ἑλλήνιον, ἢ ἔτι θυμῶι
Δειμαίνων βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.
Δέρκεό μοι σκύμνον πτολιπόρθιον Αἰακιδάων,
Πύρρον Ἀχιλλείδην, ὅσον ἤθελε χερσὶν ἑλίσσειν
Τεύχεα χαλκήεντα, τὰ μή οἱ ὤπασε τέχνη·
Γυμνὸν γάρ μιν ἔτευξεν; ὁ δ' ὑψόσε φαίνετο λεύσσων,
Οἷά περ ἠνεμόεσσαν ἐς Ἴλιον ὄμμα τιταίνων.
Ἧστο δ' **Ἀμυμώνη** ῥοδοδάκτυλος· εἰσοπίσω μὲν
Βόστρυχον ἀκρήδεμνον ἕης συνέεργεν ἐθείρης.
Γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον. ἀναστέλλουσα δ' ὀπωπὰς
Εἰνάλιον σκοπίαζε μελαγχαίτην παρακοίτην.
Ἐγγύθι δ' εὐρύστερνος ἐφαίνετο **Κυανοχαίτης**,
Γυμνὸς ἐών; πλόκαμον δὲ καθειμένον εἶχεν ἐθείρης,
Καὶ διερὸν δελφῖνα προΐσχετο, χειρὶ κομίζων
Δῶρα πολυζήλοιο γάμων μνηστήρια κούρης.
Πιερικὴ δὲ μέλισσα, λιγύθροος ἕζετο **Σαπφὼ**
Λεσβιὰς, ἠρεμέουσα· μέλος δ' ἔνυμνον ὑφαίνειν
Σιγαλέαις δοκέεσκεν ἀναψαμένη φρένα Μούσαις.
Φοῖβος δ' εἱστήκει τριποδιλάλος· ἦν δ' ἄρα χαίτης
Εἰσοπίσω σφίγξας ἄδετον πλόκον· ἀλλ' ἐνὶ χαλκῶι
Γυμνὸς ἔην, ὅτι πᾶσιν ἀγειρομένοισιν **Ἀπόλλων**.
Γυμνῶσαι δεδάηκεν ἀληθέα δήνεα μοίρης.
Ἦ ὅτι πᾶσιν ὁμῶς ἀναφαίνεται, ἠέλιος γὰρ L2[O]
Φοῖβος ἄναξ, καθαρὴν δὲ φέρει τηλεσκόπον αἴγλην,
Ἄγχι δὲ **Κύπρις** ἔλαμπεν. ἔλειβε δὲ νώροπι χαλκῶι
Ἀγλαΐης ῥαθάμιγγας· ἀπὸ στέρνοιο δὲ γυμνὴ
Φαίνετο μὲν, φᾶρος δὲ συνήγαγεν ἄντυγι μηρῶν,
Χρυσείηι πλοκαμῖδας ὑποσφίγξασα καλύπτρηι.
Κλεινιάδην δὲ τέθηπα, περιστίλβοντα νοήσας
Ἀγλαΐηι· χαλκῶι γὰρ ἀνέπλεκε κάλλεος αὐγὴν,
Τοῖος ἐὼν, οἷός περ ἐν Ἀτθίδι, μητέρι μύθων,
Ἀνδράσι Κεκροπίδησι πολύφρονα μῆτιν ἀγείρων.
Χρύσης δ' αὖ ἱερεὺς πέλας ἵστατο, δεξιτερῆι μὲν
Σκῆπτρον ἀνασχόμενος Φοιβήϊον· ἐν δὲ καρήνωι
Στέμμα φέρων. μεγέθει δὲ κεκασμένος ἔπρεπε μορφῆς,
Οἷά περ ἡρώων ἱερὸν γένος. ὡς δοκέω δὲ,
Ἀτρείδην ἱκέτευε. βαθὺς δέ οἱ ἤνθεε πώγων,
Καὶ ταναῆς ἄπλατος ἐσύρετο βότρυς ἐθείρης.
Καισαρ δ' ἐγγὺς ἔλαμπεν Ἰούλιος, ὅς ποτε Ῥώμην
Ἀντιβίων ἔστεψεν ἀμετρήτοισι βοείαις.
Αἰγίδα, μὲν βλοσυρῶπιν ἐπωμαδὸν ἦεν ἀείρων,
Δεξιτερῆι δὲ κεραυνὸν ἀγάλλετο χειρὶ κομίζων,
Οἷα Ζεὺς νέος ἄλλος ἐν Αὐσονίοισιν ἀκούων.
Εἱστήκει δὲ **Πλάτων** θεοείκελος, ὁ πρὶν Ἀθήναις
Δείξας κρυπτὰ κέλευθα θεοκράντων ἀρετάων.
Ἄλλην δ' εὐπατέρειαν ἴδον χρυσῆν **Ἀφροδίτην**,
Γυμνὴν παμφανόωσαν· ἐπὶ στέρνων δὲ θεαίνης, 5A.

Αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο χυθεὶς ἐλελίζετο κεστός.
Ἵστατο δ' **Ἑρμαφρόδιτος** ἐπήρατος, οὔθ' ὅλος ἀνὴρ,
Οὔτε γυνή. μικτὸν γὰρ ἔην βρέτας. ἦ τάχα κοῦρον
Κύπριδος εὐκόλποιο καὶ Ἑρμάωνος ἐνίψεις.
Μαζοὺς μὲν σφριγόωντας ἐδείκνυεν, οἷά τε κούρη·
Σχῆμα δὲ πᾶσιν ἔφαινε φυτοσπόρον ἄρσενος αἰδοῦς,
Ξυνῆς ἀγλαΐης κεκερασμένα σήματα φαῖνον.
Παρθενικὴ δ' **Ἤριννα** λιγύθροος ἕζετο κούρη
Οὐ μίτον ἀμφαφόωσα, πολύπλοκον, ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
Πιερικῆς ῥαθάμιγγας ἀποσταλάουσα, μελίσσης.
Μήτε λίπῃς **Τέρπανδρον** ἐΰθροον, οὗ τάχα φαίης
◆◆ Ἔμπνοον, οὐκ ἄφθογγον ἰδὲν βρέτας· ὡς γὰρ ὀΐω,
Κινυμέναις πραπίδεσσιν ἀνέπλεκε μύστιδα μολπήν,
Ὥς ποτε δινήεντος ἐπ' Εὐρώταο ῥοάων
Μυστιπόλωι φόρμιγγι κατεπρήϋνεν ἀείδων
◆ Ἀγχεμάχων κακότητας Ἀμυκλαίων ναετήρων.
Ἠγασάμην δ' ὁρόων σε, **Περίκλεες**, ὅττι καὶ αὐτῶι
Χαλκῶι ἀναυδήτωι δημηγόρον ἦθος ἀνάπτεις,
Ὥς ἔτι Κεκροπίδῃσι θεμιστεύων πολιήταις,
Ἢ μόθον ἐντύνων Πελοπηΐον· ἱστάμενος δὲ
Ἔπρεπε **Πυθαγόρης** Σάμιος σοφός· ἀλλ' ἐν Ὀλύμπωι
Ἐνδιάειν ἐδόκευε, φύσις δ' ἐβιάζετο χαλκοῦ,
Πλημμύρων νοερῇσι μεληδόσιν. ὡς γὰρ οἴω,
Οὐρανὸν ἀχράντοισιν ἐμέτρεε μοῦνον ὀπωπαῖς.
Στησίχορον δ' ἐνόησα λιγύθροον, ὅν ποτε γαῖα
L2[I] Σικελίη μὲν ἔφερβε, λύρης δ' ἐδίδαξεν Ἀπόλλων
Ἁρμονίην, ἔτι μητρὸς ἐνὶ σπλάγχνοισιν ἐόντα,
Τοῦ γὰρ τικτομένοιο, καὶ ἐς φάος ἄρτι μολόντος,
Ἔκποθεν ἱερόφοιτος ἐπὶ στομάτεσσιν ἀηδὼν
Λάθρῃ ἐφεζομένη λιγυρὴν ἀνεβάλλετο μολπήν.
Χαῖρέ μοι Ἀβδήρων, **Δημόκριτε**, κῦδος ἀρούρης,
Ὅττι σὺ καλλιτόκοιο φυῆς ἐφράσσαο θεσμοὺς,
Λεπτὰ διακρίνων πολυΐδμονος ὄργια, Μούσης.
Αἰεὶ δὲ σφαλερὰς ἐγέλας βιότοιο κελεύθους·
Εὖ εἰδὼς ὅτι πάντα γέρων παραμείβεται αἰών.
Ἡρακλέης δ' ἀνίουλον ἐδείκνυε κύκλον ὑπήνης,
Μῆλα λεοντοφόνωι παλάμῃ χρύσεια κομίζων.
Γαίης ὄλβια δῶρα Λιβυτίδος. ἐγγύθι δ' αὐτοῦ
Παλλάδος ἀρήτειρα παρίστατο παρθένος **Αὐγὴ**,
Φᾶρος ἐπιστείλασα κατωμαδόν· οὐ γὰρ ἐθείρας
Κρηδέμνωι συνέεργεν· ἑὰς δ' ἀνετείνετο χεῖρας,
Οἷά τε κικλήσκουσα Διὸς γλαυκώπιδα κούρην,
Ἀρκαδικῆς Τεγέης ὑπὸ δειράδας. ἵλαθι γαίης
Τρωϊάδος βλάστημα σακεσπάλον, ἵλαθι λάμπων
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε. σαῖς γὰρ ὀπωπαῖς
Ἀγλαΐης πνείουσα σοφὴ περιλείβεται αἰδὼς,
Planud. θέσκελον ἀγγέλλουσα γένος χρυσῆς Ἀφροδίτης.
Anthol. Ἠγασάμην δὲ **Κρέουσαν** ἰδὼν πενθήμονι κόσμωι,
Σύγγαμον Αἰνείαο κατάσκιον. ἀμφὶ γὰρ αὐταῖς,
5A. Ἀμφοτέραις κρήδεμνον ἐφελκύσασα παρειαῖς,

Καὶ Σύριος σελάγιζε σαοφροσύνῃ **Φερεκύδης**
Ἱστάμενος· σοφίης δὲ θεουδία κέντρα νομεύων,
Οὐρανὸν ἐσκοπίαζε, μετάρσιον ὄμμα τιταίνων.
Καὶ σοφὸς **Ἡράκλειτος** ἔην, θεοείκελος ἀνὴρ,
Ἔνθεον ἀρχαίης Ἐφέσου κλέος, ὅς ποτε μοῦνος
Ἀνδρομέης ἔκλαιεν ἀνάλκιδος ἔργα γενέθλης.
Καὶ τύπος ἁβρὸς ἔλαμπεν ἀριστονόοιο **Κρατίνου**,
Ὅς ποτε δημοβόροισι πολισσούχοισιν Ἰώνων
θυμοδακεῖς ἐθόωσεν ἀκοντιστῆρας ἰάμβους,
Κῶμον ἀεξήσας Φιλαπαίγμονος ἔργον ἀοιδῆς.
Ἑστήκει δὲ **Μένανδρος**, ὃς εὐπύργοισιν Ἀθήναις
Ὁπλοτέρου κώμοιο σελασφόρος ἔπρεπεν ἀστήρ·
Πολλάων γὰρ ἔρωτας ἀνέπλασε παρθενικάων,
Καὶ Χαρίτων θεράποντας ἐγείνατο παῖδας ἰάμβους,
Ἅρπαγας οἰστρήεντας ἀεδνώτοιο κορείης,
Μίξας σεμνὸν ἔρωτι μελίφρονος ἄνθος ἀοιδῆς.
Ἀμφιτρύων δ' ἤστραπτεν, ἀπειρογάμωι τρίχα δάφνῃ
Στεψάμενος. πᾶσιν μὲν ἐΰσκοπος εἴδετο μάντις·
Ἀλλ' οὐ μάντις ἔην. Ταφίης δ' ἐπὶ σήματι νίκης
Στέμμα πολυστρέπτοισιν ἐπάρμενον εἶχεν ἐθείραις
Ἀλκμήνης μενέχαρμος. ἀριστοτόκου παρακοίτης.
Θουκυδίδης δ' ἐλέλιζεν ἑὸν νόον· ἦν δὲ νοῆσαι,
Οἷά περ ἱστορίης δημηγόρον ἦθος ὑφαίνων.
Δεξιτερὴν γὰρ ἀνέσχε μετάρσιον, ὡς πρὶν ἀείδων.
Σπάρτης πικρὸν ἄρηα καὶ αὐτῶν Κιχροπιδῶων,
Ἑλλάδος ἀμητῆρα πολυθρέπτοιο τιθήνης. L2[I]
Οὐδ' Ἀλικαρνασσοῦ με παρέδραμε θέσπις ἀοιδὸς,
Ἡρόδοτος πολυΐδρις, ὃς Ὠγυγίων κλέα φωτῶν,
Ὅσσά περ ἠπείρων δυὰς ἤγαγεν, ὅσσά περ αἰὼν
Ἔδρακεν ἑρπύζων, ἐνάταις αἰνεθήκατο Μούσαις,
Μίξας εὐεπίῃσιν Ἰωνίδος ἄνθεα φωνῆς.
θήβης δ' Ὠγυγίης Ἑλικώνιος ἵστατο κύκνος,
Πίνδαρος ἱμερόφωνος, ὃν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Ἔτρεφε Βοιώτοιο παρὰ σκοπιὴν Ἑλικῶνος,
Καὶ μέλος ἁρμονίης ἐδιδάξατο, τικτομένου γὰρ
Ἑζόμεναι λιγυρᾶσιν ἐπὶ στομάτεσσι μέλισσαι
Κηρὸν ἀνεπλάσσαντο, σοφῆς ἐπιμάρτυρα μολπῆς.
Ξεινοφόων δ' ἤφραπτε, φεράσπιδος ἀστὸς Ἀθήνης,
Ὃς πρὶν Ἀχαιμενίδαο μένος Κύροιο λιγαίνων,
Εἵπετο φωνήεντι Πλατωνίδος ἤθεϊ Μούσης,
Ἱστορίης φιλάεθλον αἱριστώδινος ὀπώρην
Συγκεράσας ῥαθάμιγξι φιλαγρύπνιοιο μελίσσης.
Ἵστατο δ' **Ἀλκμαίων** κεκλημένος οὔνομα μάντις.
Ἀλλ' οὐ μάντις ἔην ὁ βοώμενος, οὐδ' ἐπὶ χαίτης
Δάφνης εἶχε κόρυμβον. ἐγὼ δ' Ἀλκμᾶνα δοκεύω,
Ὃς πρὶν ἐϋφθόγγοιο λύρης ἠσκήσατο τέχνην,
Δώριον εὐκελάδοισι μέλος χορδῇσιν ὑφαίνων. Planud.
Καὶ πρόμος εὐκαμάτων **Πομπήϊος** Αὐσονιήων, Anthol.
Φαιδρὸν Ἰσαυροφόνων κειμήλιον ἠνορεάων,
Στειβομένας ὑπὸ ποσσὶν Ἰσαυρίδας εἶχε μαχαίρας, 5A.

Χεῖρα ταθεῖσαν ἔπεμπεν ἐς αἰθέρα κύκλον ὀπωπῆς,
Planud. Οἷά τε πατρὸς ἄνακτος ἐπιτροπόωντος ἀκούων.
Anthol. Καὶ νοερῆς ἄφθεγκτα Λατινίδος ὄργια Μούσης
Ἄζετο παπταίνων Ἀπυλήϊος, ὅντινα μύστην
Αὐσονὶς ἀρρήτου σοφίης ἀνεθρέψατο Σειρήν.
Φοίβου δ' οὐρεσίφοιτος ὁμόγνιος ἵστατο κούρη
Ἄρτεμις, ἀλλ' οὐ τόξον ἑκηβόλον, οὐδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον κατέχουσα κατωμαδόν· ἦν δ' ἐπὶ γούνων
Παρθένιον λεγνωτὸν ἀναζωσθεῖσα χιτῶνα,
Καὶ τριχὸς ἀκρήδεμνον ἀνιεμένη πλόκον αὔραις.
Ἔμφρονα χαλκὸν Ὅμηρος ἐδείκνυεν, οὔτε μενοινῆς
◆◆ Ἄμμορον, οὔτε νόου κεχρημένον, ἀλλ' ἄρα μούνης
Φωνῆς ἀμβροσίης. ἀνέφαινε δὲ θυάδα τέχνην,
Ἡ καὶ χαλκὸν ἔχευεν ὁμοῦ θεὸς εἴδεϊ μορφῆς.
Οὐ γὰρ ἐγὼ κατὰ θυμὸν ὀΐομαι ὅττι μιν ἀνὴρ
◆ Ἐργοπόνος χάλκευσε παρ' ἐσχαρεῶνι θαάσσων,
Ἀλλ' αὐτὴ πολύμητις ἀνέπλασε χερσὶν Ἀθήνη,
Εἶδος ἐπισταμένη τὸ τ' ἐώικεεν. ἐν γὰρ Ὁμήρωι
Αὐτὴ ναιετάουσα σοφὴν ἐφθέγγετο μολπὴν,
Σύννομος Ἀπόλλωνι. πατὴρ δ' ἐμὸς, ἰσόθεος φὼς,
Ἵστατο θειος Ὅμηρος. ἐΐκτο μὲν ἀνδρὶ νοῆσαι
Γηραλέωι. τὸ δὲ γῆρας ἔην γλυκύ, τοῦτο γὰρ αὐτῶι
Πλειοτέρην ἔσταξε χάριν· κεκέραστο δὲ κόσμωι
Αἰδοίωι τε φίλωι τε. σέβας δ' ἀπελάμπετο μορφῆς.
Αὐχένι μὲν κύπτοντι γέρων ἐπεσύρετο βότρυς
L3[O] Χαίτης, εἰσοπίσω πεφορημένος· ἀμφὶ δ' ἀκουὰς
Πλαζόμενος κεχάλαστο. κάτω δ' εὐρύνετο πώγων
Ἀμφιταθεὶς, μαλακὸς δὲ καὶ εὔτροχος, οὐδὲ γὰρ ἦεν·
Ὀξυτονὴς, ἀλλ' εὐρὺς ἐπαύετο, κάλλος ὑφαίνων
Στήθεϊ γυμνωθέντι, καὶ ἱμερόεντι προσώπωι.
Γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον. ἔπ' ἀπλοκάμωι δὲ μετώπωι.
Ἧστο σαοφροσύνη κουροτρόφος. ἀμφὶ δ' ἀρ' ὀφρῦς
Ἀμφοτέρας προβλῆτας ἐΰσκοπος ἔπλασε τέχνη.
Οὔτι μάτην· φαέων γὰρ ἐρημάδες ἦσαν ὀπωπαί.
Ἀλλ' οὐκ ἦν ἀλαῶι ἐναλίγχιος ἀνδρὶ νοῆσαι.
Ἕζετο γὰρ κενεοῖς χάρις ὄμμασιν· ὡς δὲ δοκεύω,
Τέχνη τοῦτο τέλεσσεν, ὅπως πάντεσσι φανείη
Φέγγος ὑπὸ κραδίην σοφίης ἄσβεστον ἀείρων.
Δοιαὶ μὲν ποτὶ βαιὸν ἐκοιλαίνοντο παρειαὶ,
Γήραϊ ῥικνήεντι κατάσχετοι· ἀλλ' ἐν ἐκείναις
Αὐτογενὴς, Χαρίτεσσι συνέστιος, ἵζανεν αἰδώς.
Πιερικὴ δὲ μέλισσα περὶ στόμα θειον ἀλᾶτο,
Κηρίον ὠδίνουσα μελισταγές. ἀμφοτέρας δὲ
Χεῖρας ἐπ' ἀλλήληισι τιθεὶς ἐπερείδετο ῥάβδωι,
Οἷά περ ἐν ζωοῖσιν. ἑὴν δ' ἔκλινεν ἀκουὴν
Δεξιτερήν, δόκεεν δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ἀκούειν,
Ἢ καὶ Πιερίδων τυὸς ἐγγύθεν. ἐν δ' ἄρα θυμῶι,
Σκεπτομένωι μὲν ἔϊκτο· νόος δέ οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ἐξ ἀδύτων πεφόρητο πολυστρέπτοιο μενοινῆς,
5A. Πιερικῆς Σειρῆνος ἀρηΐον ἔργον ὑφαίνων.

Παντα πέριξ ἐκάλυψε ποδηνεκεΐ χρόα πέπλωι,
Οἷά τε μυρομένη. τὰ δὲ χάλκεα δάκρυα Νύμφης Planud.
Ἀρεϊ δουρίκτητον ἐμαντεύοντο τιθήνην, Anthol.
Ἴλιον, Ἀργείοισιν ἐελμένον ἀσπιδιώταις.
Οὐθ' Ἕλενος κοτέων ἀπεπαύετο· πατρὶ δὲ νηλὴς
Φαίνετο, δινεύων ἔτι που χόλον. ἦν μὲν ἀείρων
Δεξιτερῇ Φιάλην ἐπιλοίβιον· ὡς δοκέω δὲ,
Ἐσθλὰ μὲν Ἀργείοις μαντεύετο· καδδὲ τιθήνης
Ἀθανάτοις ἠρᾶτο πανύστατα σήματα φαίνειν.
Ἀνδρομάχη δ' ἔστηκε ῥοδόσφυρος Ἠετιώνη,
Οὔτι γόον σταλάουσα, πολύστονον. ὡς γὰρ ὀΐω,
Οὔπω ἐνὶ πτολέμωι κορυθαίολος ἤριπεν Ἕκτωρ,
Οὐδὲ φερεσσακέων ὑπερήνορες υἷες Ἀχαιῶν
Δαρδανίην ξύμπασαν ἐληΐσσαντο τιθήνην.
Ἦν δ' ἐσιδεῖν Μενέλαον ἀρήϊον, ἀλλ' ἐπὶ νίκηι
Γηθόσυνον. σχεδόθεν γὰρ ἐθάλπετο χάρματι πολλῶι,
Δερκόμενος ῥοδόπηχυν ὁμόφρονα Τυνδαρεώνην.
Ἠγασάμην δ' Ἑλένης ἐρατὸν τύπον, ὅττι καὶ αὐτῶι
Χαλκῶι κίσμον ἔδωκε πανίμερον· ἀγλαΐη γὰρ
Ἔπνεε θερμὸν ἔρωτα καὶ ἀψύχωι ἐνὶ τέχνῃ.
Πυκναῖς δὲ πραπίδεσσιν ἀγάλλετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὐ γὰρ ἔην ἀπάνευθε πολυστρέπτοιο μενοινῆς,
Ἀλλ' ἔτι κόσμον ἔφαινε σοφῆς φρενός. ἦν δ' ἐνὶ θυμῶι
Καγχαλόων. Τροίην γὰρ ἐγήθεε πᾶσαν ἀλέσσας
Ἧσι δολοφροσύνῃσι. συ δ' Ἕκτορος ἔννεπε μῆτερ,
Τίς σε, πολυτλήμων Ἑκάβη, τόσα δάκρυα λείβειν L3[O]
Ἀθανάτων ἐδίδαξεν ἀφωνήτωι ἐνὶ κόσμωι;
Οὐδέ σε χαλχὸς ἔπαυσεν ὀϊζύος, οὐδέ σε τέχνη
Ἄπνοος οἰκτείρασα δυσαλγέος ἔσχεθε λύσσης·
Ἀλλ' ἔτι δακρυχέουσα παρίστασαι· ὡς δὲ δοκεύω,
Οὐκ ἔτι δυστήνου μόρον Ἕκτορος, οὐδὲ ταλαίνης
Ἀνδρομάχης βαρὺ πένθος ὀδύρεαι, ἀλλὰ πεσοῦσαν
Πατρίδα σήν. φᾶρος γὰρ ἐπικρεμὲς ἀμφὶ προσώπωι
Πήματα μὲν δείκνυσιν. ἀπαγγέλλουσι δὲ πέπλοι
Πένθος ὑποβρύχιον, κεχαλασμένοι ἄχρι πεδίλων.
Ἄλγεϊ γὰρ πυμάτωι δέδισαι φρένα· καδδὲ παρειῆς
Δάκρυα μὲν σταλάεις. τὸ δὲ δάκρυον ἔσβεσε τέχνη,
Ἄπλετον ἀγγέλλουσα δυσαλθέος αὐχμὸν ἀνίης.
Κασσάνδρην δ' ἐνόησα θεοπρόπον· ἀλλ' ἐνὶ σιγῆι
Μεμφομένη γενετῆρα, σοφῆς ἀγεπίμπλατο λύσσης,
Οἷα τε θεσπίζουσα πανύστατα πήματα πάτρης.
Πύρρος δ' ἄλλος ἔην πτολιπύρθιος, οὐκ ἐπὶ χαίτης
Ἱπποκόμον τρυφάλειαν ἔχων, οὐκ ἔγχος ἑλίσσων.
Ἀλλ' ἄρα γυμνὸς ἔλαμπε, καὶ ἄχνοον εἶχεν ὑπήνην.
Δεξιτερὴν δ' αἰνέτεινεν, ἑὴν ἐπιμάρτυρα νίκης,
Λοξὰ Πολυξείνην βαρυδάκρυον ὄμμασι λεύσσων.
Εἶπε Πολυξείνη, δυσπάρθενε, τίς τοι ἀγάγκη
Χαλκχῶι ἐν ἀφθόγγωι κεκρυμμένα δάκρυα, λείβειν;
Πῶς δὲ τεῶι κρήδεμνον ἐπειρύσσασα προσώπωι,
Ἵστασαι αἰδομένηι μὲν ἀλίγκιος; ἀλλ' ἐνὶ θυμῶι 5A.

Πένθος ἔχεις; μὴ δή σε τεὸν πτολίεθρον ὀλέσσας
Ἀηΐδα Πύρρος ἔχει Φθιώτιος; οὐδέ σε μορφὴ
Ῥύσατο, τοξεύσασα, Νεοπτολέμοιο μενοινὴν,
Ἥ ποτε θηρεύσασα τεοῦ γένετηρα Φονῆος,
Εἰς λίνον αὐτοκέλευστον ἀελπέος ἦγεν ὀλέθρου;
Ναὶ μὰ τὸν ἐν χαλκῶι νοερὸν τύπον, εἴ νύ σε τοίην
Ἔδρακε Πύρρος ἄναξ, τάχα κεν ξυνήιονα λέκτρων
Ἤγετο, πατρώιης προλιπὼν μνημήϊα μοίρης.
Ἠγασάμην δ' **Αἴαντα**, τὸν ὀβριμόθυμος Ὀϊλεὺς
Λοκρίδος ἐσπέρμηνε πελώριος, ἕρκος ἀρούρης.
Φαίνετο μὲν νεότητι κεκασμένος. οὐδὲ γὰρ ἦεν
◆◆ Ἄνθεϊ λαχνήεντι γενειάδος ἄκρα χαράξας.
Γυμνὸν δ' εἶχεν ἅπαν στιβαρὸν δέμας· ἠνορέηι δὲ
Βεβριθὼς, ἐλέλιζε μαχήμονος οἶστρον Ἐννοῦς.
Αἰδομένωι μὲν ἔοικεν ὁ βουκόλος. εἶχε δ' ὑπωπὴν
◆ Πλαζομένην ἑτέρωσε δυσίμερος. αἴδετο γάρ που
Οἰνώγην βαρύδακρυν ἰδεῖν Κεβρηνίδα Νύμφην.
Οἰνώνη δὲ χόλωι φρένας ἔζεεν, ἔζεε πικρῶι
Ζήλωι θυμὸν ἔδουσα· Πάριν δ' ἐκέλευε λαθοῦσα
Ὄμματι μαινομένωι· κρυφίην δ' ἤγγειλεν ἀπειλὴν
Δεξιτερῆι βαρύποτμον ἀναινομένη παρακοίτην.
Ἦν δὲ παλαισμοσύνην δεδαημένος ὄβριμος ἀνήρ.
Εἰ δὲ Φίλων ἤκουε, πελώριος· εἴτε Φιλάμμων,
Εἴτε **Μίλων** Σικελῆς ἔρυμα χθονὸς, οἶδεν Ἀπόλλων.
Οὐ γὰρ ἐγὼ δεδάηκα διακρναι, καὶ ἀείσαι
L3[I] Οὔνομα θαρσαλέου κλυτὸν ἀνέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Ἔπνεεν ἠνορέην. λάσιος δέ οἱ εἵλκετο πώγων,
Καὶ φόβον ἠκόντιζον ἀεθλητῆρα παρειαὶ,
Καὶ κεφαλῆς ἔφρισσον ἐθειράδες. ἀμφὶ δὲ πυκνοῖς
Μυῶνες μελέεσσιν ἀνοιδαίνοντο ταθέντες
Τρηχαλέοι. δοιοὶ δὲ, συνισταμένων παλαμαων,
Εὐρέες ἐσφηκῶντο βραχίονες, ἠΰτε πέτραι,
Καὶ παχὺς ἀλκήεντι τένων ἐπανίστατο νωτῶι,
Αὐχένος εὐγνάμπτοιο περὶ πλατὺν αὐλὸν ἀνέρπων.
Αὐαλέωι δὲ **Δάρης** ἐζώννυτο χεῖρας ἱμάντι,
Πυγμαχίης κήρυκα Φέρων χόλον· ἠνορέης δὲ
Ἔπνεε θερμὸν ἄημα πολυστρέπτοισιν ὀπωπαῖς.
Ἔντελλος δὲ Δάρητος ἐναντίον ὄμμα τιταίνων,
Γυιοτόρους μύρμηκας ἐμάμετο χερσὶν ἑλίσσων·
Πυγμαχίης δ' ὤδινε φόνου διψῶσαν ἀπειλήν.
Δέρκεό μοι **Χαρίδημον**, ὃς Ἀτθίδος ἡγεμονεύων,
Κικροπίδην στρατὸν εἶχεν ἑῆς πειθήμονα, βουλῆς.
Ἦ κεν ἰδὼν ἀγάσαιο **Μελαμποδα**· μαντιπόλον μὲν
Ἱερὸν εἶδος ἔφαινεν. ἔοικε δὲ θέσπιδος ὀμφῆς
Σιγηλοῖς στομάτεσσι θεοπρόπον ἆσθμα τιταίνειν.
Πάνθοος ἦν Τρώων βουληφόρος, ἀλλ' ἔτι δεινὴν;
Planud. Οὔπω μῆτιν ἔπαυσε κατ' Ἀργείων στρατιάων.
Anthol. Δημογέρων δὲ νόημα πολύπλοκον εἶχε Θυμοίτης,
Ἀμφασίης πελάγεσσιν ἐελμένος. ἦ γὰρ ἐώικει
5A. Σκεπτομένωι τινὰ μῆτιν ἔτι Τρώεσσιν ὑφαίνειν.

5 (4C) **Λάμπων** δ' ἀχνυμένωι ἐναλίγκιος ἦεν ἰδέσθαι,
Οὐ γὰρ ἔτι φρεσὶν εἶχε κυλινδομένοιο κυδοιμοῦ,
Τερομίνας Τρώεσσι τεκεῖν παιήονα βουλήν.
Ἑιστήκει Κλύτιος μὲν ἀμήχανος· εἶχε δὲ δοιὰς
Χεῖρας ὁμοπλεκέας, κρυφίης κήρυκας ἀνίης.
Χαῖρε φάος ῥήτρης **Ἰσόκρατες**, ὅττι σὺ χαλχῶι
Κόσμον ἄγεις. δοκέεις γὰρ ἐπίφρονα μήδεα φαίνειν,
Εἰ καὶ ἀφωνήτωι σε πόνωι χαλκεύσατο τέχνη.
Ἔστενε δ' **Ἀμφιάρηος** ἔχων περιλαμπέα χαίτην
Στέμματι δαφναίωι. Κρυφίην δ' ἐλέλιζεν ἀνίην,
θεσπίζων ὅτι πᾶσι λυρόκτιτος ἀνδράσι θήβη
Ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ὑπότροπον ἦμαρ ὀλέσσει.
Ἀγλαὸς ἑστήκει χρησμολόγος, ὅντινα Φασὶ
Μαντιστόλου γενετῆρα θέοφραδέος Πολυΐδου.
Εὐπετάλωι δὲ κόμας ἐστεμμένος ἔπρεπε δάφνηι.
Εἶδον ἀκειρεκόμην ἕκατον θεὸν εἶδὸν ἀοιδῆς
Κοίρανον, ἀτμήτοισι κεκασμένον ἄνθεσι χαίτην.
Εἶχε γὰρ ἀμφατέροισι κόμης μεμερισμένον ὤμοις
Βόστρυχον αὐτοέλικτον. ἕλισσε δὲ μάντιν ὀπωπὴν,
Οἷά τε μαντοσύνηι μεροπήϊα πήματα λύων.
Γυμνὸς δ' ὀβριμόθυμος ἔην **Τελαμώνιος Αἴας**,
Μήπω πρῶτον ἴουλον ἔχων. ἐκέκαστο δὲ μορφῆς
Ἄνθέσι πατρώιης· πλοκάμους δ' ἐσφίγγετο μίτρηι.
Οὐ γὰρ ἔην τρυφάλειαν ἔχων, οὐκ ἔγχος ἑλίσσων,
Οὐ σάκος ἑπταβόειον ἐπωμαδὸν. ἀλλὰ τοκῆος
θαρσαλέην ἀνέφαινεν ἀγηνορίην Τελαμῶνος. L3[I]
Ἵστατο **Σαρπηδὼν** Λυκίων πρόμος· ἠνορέηι μὲν
Φρικτὸς ἔην· ἁπαλοῖς δὲ νεοτρεφέεσσιν ἰούλοις
Οἴνοπος ἄκρα χάρασσε γενειάδος· ἀμφὶ δὲ χαίταις
Εἶχε κόρυν. γυμνὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλ' ἐνὶ μορφῆι
Σπέρμα Διὸς σήμαινεν. ἀπ' ἀμφοτέρης γὰρ ὀπωπῆς
Μαρμαρυγὴν ἀνέπεμπεν ἐλευθερίου γενετῆρος.
Καὶ τρίτος εὐχαίτης τριποδιλάλος ἦεν **Ἀπόλλων**,
Καλὸς ἰδεῖν. πλόκαμος γὰρ ἕλιξ ἐπιδέδρομεν ὤμοις
Ἀμφοτέροις· ἐρατὴ δὲ θεοῦ διεφαίνετο μορφὴ,
Χαλκῶι κόσμον ἄγουσα. θεὸς δ' ἐτίταινεν ὀπωπὴν,
Οἷά τε μαντιπόλοισιν ἐπὶ τριπόδεσσι δοκεύων.
Καὶ τριτάτην θάμβησα πάλιν χρυσῆν **Ἀφροδίτην**,
Φάρεϊ κόλπον ἔχουσαν ἐπίσκιον· ἀμφὶ δὲ μαζοῖς
Κεστὸς ἕλιξ κεχάλαστο, χάρις δ' ἐνενήχετο κεστῶι.
Αἰχμητὴς δ' ἀνίουλος ἐλάμπετο δῖος **Ἀχιλλεὺς**,
Γυμνὸς ἐὼν σακέων. ἐθόκευε μὲν ἔγχος ἑλίσσειν
Δεξιτερῆι, σκαιῆι δὲ σάκος χάλκειον ἀείρειν
Σχήματι τεχνήεντι. μόθου δ' ἀπέπεμπεν ἀπειλὴν,
θάρσεϊ τολμήεντι τεθηγμένος. αἱ γὰρ ὀπωπαὶ
Γνήσιον ἦθος ἔφαινον ἀρήϊον Αἰακιδάων.
Ἦν δὲ καὶ **Ἑρμείης** χρυσόρραπις· Ἱστάμενος δὲ, Planud.
Δεξιτερῆι πτερόεντος ἀνείρυε δισμὰ πεδίλου, Anthol.
Εἰς ὁδὸν ἀΐξαι λελιημένος. εἶχε γὰρ ἤδη
Δεξιὸν ὀκλάζοντα θοὸν πόδα. τῶι ἔπι λαιὴν 5A.